

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201531
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1018201531.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Marty Barkovej, v právnej veci žalobkyne: Š. C., bytom U. F. XXX, XXX XX Q., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, Námestie Slobody 12, P.O.BOX 18, 810 05 Bratislava 15, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo spisu: KaBA 26353/2018 ČRZ: 139226/2018 zo dňa 05.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Centra právnej pomoci číslo spisu: KaBA 26353/2018 ČRZ: 139226/2018 zo dňa 5.10.2018 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni súd právo na náhradu trov konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Administratívne konanie a rozhodnutia správnych orgánov

1. Žalobkyňa dňa 06.09.2018 doručila žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „žiadosť“) v právnej veci označenej ako „Žaloba na vypratanie bytovej jednotky v zariadení sociálnych služieb zo dňa 19.10.2017. K tejto som sa na výzvu súdu vyjadrila 11.1.2018. Na repliku žalobcu z 5.4.2018 som na výzvu súdu odpovedala stanoviskom z 12.5.2018. Som dcérou partizána, ktorý padol v SNP. Pre ťažký život polosiroty som v dôchodkovom veku bola nútená presťahovať sa do bytu zariadenia pre seniorov. Žalobou mi hrozí strata strechy nad hlavou“.

2. Žalobkyňa k žiadosti doložila kópie dokladov: rozhodnutie Sociálnej poisťovne o starobnom dôchodku č. 416 226 7480 0 zo dňa 30.11.2017 o zvýšení starobného dôchodku od 01.01.2018 na sumu 441,20 eur mesačne; príjmové pokladničné doklady Domova sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov Rača; podacie lístky; ePOUKAZy na úhradu; platobné doklady SIPO; žalobu na vypratanie bytovej jednotky v zariadení sociálnych služieb; vyjadrenie k žalobe na vypratanie nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie z 23.10.2017; repliku žalobcu; stanovisko žalovanej k replike žalobcu z 05.04.2018; predvolanie na pojednávanie č. k. 19C/143/2017-235.

3. Z obsahu podanej žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o vypratanie bytovej jednotky, t. č. vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/143/2017, žalovaný vyvodil záver, že je daná pôsobnosť žalovaného, keďže ide o občianskoprávnu vec.

4. Na základe predložených dokladov o príjme a informácií o majetkovej situácii žiadateľky bolo podľa žalovaného preukázané, že žiadateľka nespĺňa zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze. V posudzovanom období marec 2018 až september 2018, ako mesiac podania žiadosti o

poskytnutie právnej pomoci, bola žiadateľka poberateľkou dávok dôchodkového poistenia - starobného dôchodku.

5. Čistý priemerný príjem žiadateľky v období šiestich mesiacov (marec 2018 - august 2018) pred podaním žiadosti bol vo výške 441,20 eur mesačne a presahoval 1,6-násobok sumy životného minima ustanoveného zákonom č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, t. j. sumu 319,17 eur (platnú od 01.07.2017), ktorá predstavuje hornú hranicu príjmu materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu o sumu 122,00 eur mesačne a sumu 328,12 eur (platnú od 01.07.2018), ktorá predstavuje hornú hranicu príjmu materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu o sumu 113,08 eur mesačne.

6. Čistý príjem žiadateľky v mesiaci podania žiadosti (september 2018) bol vo výške 441,20 eur a presahoval 1,6-násobok sumy životného minima ustanoveného zákonom č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, t. j. sumu 328,12 eur (platnú od 01.07.2018), ktorá predstavuje hornú hranicu príjmu materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu o sumu 113,08 Eur.

7. Žiadateľka bola prijímateľom sociálnej služby na základe rozhodnutia o poskytovaní celoročnej starostlivosti č. DD-196/2008 zo dňa 10.06.2008 podľa ustanovenia § 93 ods. 1 písm. a) zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci (ďalej ako „zákon č. 195/1998 Z. z.“).

8. Podľa vyjadrenia Domova sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov Rača, tento predložil žiadateľke návrh zmluvy o sociálnej službe, avšak žiadateľka túto zmluvu do dňa podania návrhu na začatie konania na súde, neuzavrela.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu, žalovaný rozhodnutím Číslo spisu: KaBA 26353/2018 ČRZ: 139226/2018 zo dňa 05.10.2018 nepriznal žalobkyňi nárok na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žiadateľka nespĺňa zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze a prijímateľ sociálnej služby je oprávnený prijímať sociálnu službu len na základe uzavretej zmluvy. Žiadateľka nespĺnila ani túto podmienku a teda sociálnu službu prijíma neoprávnené. Napriek tomu, že žalovaný nemôže prejudikovať rozhodnutie súdu, v právnej veci, s ktorou sa žiadateľka na centrum obrátila nie je možné vylúčiť zrejmú bezúspešnosť sporu. Centrum posúdilo okolnosti prípadu, príjmovú situáciu a právnu stránku veci, v ktorej žiadateľka žiada o poskytnutie právnej pomoci a usúdilo, že nejde o taký právny stav, ktorý by mal byť posudzovaný s osobitným zreteľom.

II.

Žaloba

10. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.10.2018 domáhala preskúmania zákonnosti a následne aj zrušenia rozhodnutia žalovaného Číslo spisu: KaBA 26353/2018 ČRZ: 139226/2018 zo dňa 05.10.2018, ktorým jej nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

11. V žalobe uviedla, že rozhodnutie žalovaného odporuje právnej úprave, je arbitrálne, diskriminačné a neobsahuje výsledok riadneho prešetrenia žiadosti žalobkyne o pridelenie advokáta v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku. Je názoru, že žalovaný nezistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si neobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie.

12. Poukázala, že žalovaný pri posudzovaní majetkovej príjmovej situácie pre účel zistenia splnenia podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zák. 327/2005 Z.z. opomenul uplatniť zvýšenú ochranu prijímateľa sociálnej služby podľa zák. č. 448/2008 Z.z. (ďalej aj zákon o sociálnych službách), a to ust. § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách, keď po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 25% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom. Po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu v zariadení bez poskytovania stravovania musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 75% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom.

13. Aj keď sa nejedná o ustanovenie *expressis verbis* implementované v zákone č. 327/2005 Z.z., je žalovaný povinný posudzovať v prípade, keď žiadateľ je prijímateľom sociálnej služby, aj výdavkovú stránku, rovnako ako aj napr. exekútor v prípade vykonávania exekučných zrážok z príjmu podľa

Exekučného poriadku postupom v súlade s nariadením Vlády SR o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia č. 268/2006 Z.z. To znamená, že žalovaný je povinný postupovať v súlade kolíznym pravidlom (Lex specialis derogat legi generali).

14. Vyhodnotenie splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. a) a § 6a ods. 1, obe v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. odôvodnené na str. 2 - posledný odsek a na str. 3 napadnutého rozhodnutia, je preto v rozpore s platnou právnou úpravou.

15. Žalobkyni určil verejný poskytovateľ sociálnej služby podľa § 35 zákona o sociálnych službách úhradu za ubytovanie vo výške 205,73 eur mesačne, stravovanie ani iné činnosti inak pre poskytovateľa povinné, nepoberá s odkazom na § 35 ods. 1 písm. b) v spojení s § 17 ods. 4 a § 106 ods. 5, 6, 7 zákona o sociálnych službách. Žalobkyni, po zaplatení sumy úhrady za poskytovanú sociálnu službu, musí z mesačného príjmu v súlade s § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách ostať 153,80 eur a na zabezpečenie životných potrieb musí preto nevyhnutne vynaložiť sumu 359,53 eur.

16. Rozdiel medzi uvedenou sumou a sumou životného minima pre jednu plnoletú osobu podľa zákona č. 601/2003 Z.z. vo výške platnej po 30.06.2018 je 154,463 eur, o túto hodnotu sa zvyšuje príjmová hranica podľa § 6a ods. 1 a aj podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona 327/2005 Z.z.

17. Hranice výšky priemerného čistého príjmu žiadateľa za 6 mesačné obdobie ako podmienky pre získanie nároku podľa § 6a ods. 1 alebo nároku podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. sú stanovené pre obdobie od 01.07.2018 vo výške príjmu 328,12 eur za mesiac (1,6 násobok životného minima) a 287,10 eur za mesiac (1,4 násobok životného minima) a po aplikácii osobitnej ochrany zákonom o sociálnych službách sú 482,58 eur (1,6 násobok) a 441,57 eur (1,4 násobok). Žalovaný ustálil mesačný príjem žiadateľky počas zákonom stanoveného obdobia na 441,20 eur mesačne a žalobkyňa tak jednoznačne spĺňa podmienku na priznanie bezplatnej právnej pomoci bez spoluúčasti na výdavkoch jej právneho zastúpenia.

18. Starobný dôchodok - jeho výška je určovaná vždy k prvému mesiacu kalendárneho roka a platný počas celého bežného roka, pričom žiadosť bola podaná po účinnosti novelizácie osobitného právneho predpisu - zákonom č. 601/2003 Z.z., stanovujúceho sumy životného minima platné od 01.07.2018. Posudzovanie výšky príjmu žalovaným podľa sumy životného minima platného do 30.06.2018 je preto s odkazom na § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. irelevantné.

19. Podľa žalobkyne žalovaný porušil i zásadu materiálnej pravdy, keď namiesto preskúmania spisu, vo veci vypratania nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 19C/143/2017, kde má žalobkyňa postavenie žalovanej, s odvolaním sa na ust. § 6 ods. 1 písm. b) v spojení s § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. konštatoval, že: „...okolnosti alebo skutkový stav a sociálna situácia žiadateľky, ktorá nasvedčuje tomu, že by neposkytnutie právnej pomoci alebo neposkytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou malo vážne následky a/alebo spôsobilo vážnu ujmu na živote, zdraví alebo právach žiadateľky“.

20. Žalovaný si vyžiadaval a v odôvodnení aj argumentuje stanoviskom žalobcu vo veci sp. zn. 19C/143/2017 a prejedikuje výsledok súdneho konania na základe sporu právoplatne rozhodnutého rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/184/2013-343 zo dňa 13.04.2015 vo veci titulom rozdielnej, aj keď rovnakej kauzou (vydanie bezdôvodného obohatenia), medzi tým istým žalobcom a iným žalovaným. Okrem toho citácia z odvolacieho rozhodnutia č.k. 5Co/494/2015-390 zo dňa 13.12.2016 je z časti enumerácie výrokov odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu, nejedná sa o právnu vetu odôvodnenia odvolacieho súdu. Pritom na rovnakom prvoinštančnom súde (Okresný súd Bratislava III) existuje aj rozhodnutie o zamietnutí identickej žaloby titulom aj kauzou, rovnakého žalobcu a inej žalovanej, na vydanie bezdôvodného obohatenia - zatiaľ neprávoplatné z dôvodu odvolania sa žalobcu. Rozsudkom č.k. 15C/182/2013-157 zo dňa 10.06.2016 súd zamietol žalobný návrh verejného poskytovateľa proti prijímateľovi sociálnej služby poskytovanej podľa § 35 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) bod. 4 zákon č. 448/2008 Z.z. na plnenie titulom bezdôvodného obohatenia. Toto rozhodnutie žalobca účelovo opomína.

21. Žalovaný nezistil právny a ani skutkový stav veci a spoľahol sa na tvrdenia právnickej osoby, ktorá nie je účastníkom konania, o údajnom nezaujme na uzavretie zákonom č. 448/2008 Z.z. prezumovaného

civilného kontraktu žiadateľkou. Poskytovateľ sociálnej služby je dokonca a ako svedok v správnom konaní aj v konflikte záujmov práve pre svoje účastníctvo v súdnom spore, pre ktoré sa žiadateľkou právna pomoc žiada! Ad absurdum.

22. Správna úvaha, resp. voľná úvaha orgánu verejnej správy podľa teórie správneho práva vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Správna úvaha však nemôže byť svojvoľou. V rámci voľnej úvahy bol žalovaný povinný vyhodnotiť konkrétne okolnosti a právne skutočnosti v súlade s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v zmysle čl. 8 a v súlade s rozsiahlou a jednotnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, kedy je ochrane obydla venovaná pozornosť a hierarchia hodnôt v zmysle život, zdravie, obydlie a majetok je z tejto judikatúry zrejme primerane aj v situácii, ak sa jedná o súdne konanie v súlade s právnym poriadkom SR: „Strata domova je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydla. Ktokoľvek, komu hrozí zásah takéhoto rozsahu, by v zásade mal mať možnosť nechať posúdiť primeranosť tohto opatrenia nezávislým súdom z hľadiska relevantných zásad podľa článku 8 Dohovoru, a to aj vtedy, ak podľa vnútroštátnej legislatívy právo na držbu nehnuteľnosti zaniklo“ a v inej veci

„V tejto súvislosti Súd znovu opakuje, že „akákoľvek osoba, ktorej hrozí zásah do práva na obydlie, by mala v princípe mať možnosť dať si preskúmať proporcionalitu a odôvodnenosť zásahu nezávislým súdom vo svetle relevantných princípov podľa článku 8 Dohovoru a to napriek tomu, že podľa vnútroštátneho práva nemá právo bývať v byte...“

K tomu pozri McCann v. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04, para. 50, 13. mája 2008.

23. Žalobkyňa namietala aj diskrimináciu a uviedla, že v sporovej veci, pre ktorú sa právna pomoc žiada, sa meritum priamo dotýka základného práva zaručeného Ústavou SR a medzinárodným dohovorom. Dôvody poskytnutia aj neposkytnutia právnej pomoci musia byť opakovateľné pre právne identické a vecne podobné pre iné rozhodnutia týkajúce sa iných subjektov. Túto podmienku odôvodnenie napadnutého rozhodnutia však nespĺňa. Žalovaný vydal viac rozhodnutí o priznaní bezplatnej právnej pomoci/bezplatnej právnej pomoci s finančnou účasťou žiadateľa vo veciach rovnakého žalobcu a rôznych žiadateľov- žalovaných, pričom v kauze rovnakých, pritom rovnakým titulom žalôb, pre ktoré sa právna pomoc žiada, je bezdôvodné obohatenie žiadateľov. Medzi nimi je aj „moje“ Rozhodnutie CPP - Kancelária Bratislava č. 38385/2016 zo dňa 06.07.2016 č.k. 8170/2016 KaBa.

III.

Vyjadrenie žalovaného

24. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.02.2019 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje na zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, v ktorom sú stanovené podmienky, za ktorých sa určuje výška úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu. Tento zákon však neustanovuje podmienky priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Zákon č. 327/2005 Z. z. presne určuje podmienky priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Zákon č. 327/2005 Z. z. ani neodkazuje na zákon č. 448/2008 Z. z., takže centrum pri posudzovaní splnenia podmienok na poskytnutie právnej pomoci nemôže vychádzať zo zákona č. 448/2008 Z. z.

25. Žalovaný trvá na svojom rozhodnutí číslo spisu: KaBA 26353/2018, ČRZ: 139226/2018, zo dňa 05.10.2018, keďže príjmové pomery žalobkyne v mesiaci jej podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (september 2018) presahovali zákonom stanovenú hranicu 1,6 násobku sumy životného minima, t. j. sumu 328,12 eur (platnú od 01.07.2018). Žalovaný pred vydaním rozhodnutia o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci na základe žalobkyne predložených dokladov vyhodnotil dňa 04.10.2018 príjmovú a majetkovú situáciu žalobkyne.

26. Žalovaný prihliadal na príjmové pomery žalobkyne v období šiestich mesiacov pred podaním žiadosti (marec 2018 až august 2018). V období mesiacov marec 2018 až jún 2018 príjmy žalobkyne presahovali zákonom stanovenú hranicu 1,6 násobku sumy životného minima, t. j. sumu 319,17 eur (platnú od 01.07.2017 do 30.06.2018). V období mesiacov júl 2018 až august 2018 príjmy žalobkyne rovnako presahovali zákonom stanovenú hranicu 1,6 násobku sumy životného minima, t. j. sumu 328,12 eur (platnú od 01.07.2018).

27. Žalovaný na základe skutočností uvedených žalobkyňou nemohol vylúčiť ani zrejmu bezúspešnosť, a preto nebola splnená ďalšia podmienka na priznanie nároku na poskytovanie právanej pomoci.

IV.

Replika žalobkyne

28. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného v replike zo dňa 02.04.2019 zotrvala na argumentácii uvedenej v žalobe a žiadala jej vyhovieť. Dodala, že žalovaný tvrdí, že jediným pre orgán verejnej správy záväzným právnym predpisom určujúcim aplikačné kritérium pri rozhodovaní správneho orgánu sú ustanovenia citované v rozhodnutí napadnutom touto správnu žalobou. Zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je súčasťou právneho systému Slovenskej republiky a nie je izolovaným predpisom oddeleným od ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov.

V.

Právne posúdenie veci

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

32. Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z., účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddlžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (ďalej len "protispoločenská činnosť") alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

33. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z., tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddlžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory").

34. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z., na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na sudy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

35. Podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 327/2005 Z. z., na účely tohto zákona je materiálnou núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

36. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len "žiadateľ"), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na

účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

37. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, okrem tých sporov v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch. “

38. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba splňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

39. Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4- násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

40. Podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

41. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z., príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

42. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

43. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

44. Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. účinného do 30.06.2018, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

a) 199,48 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,

b) 139,16 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,

c) 91,06 eura mesačne, ak ide

1. zaopatrené neplnoleté dieťa,

2. nezaopatrené dieťa.

45. Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. účinného do 30.06.2019, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

a) 205,07 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,

b) 143,06 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,

c) 93,61 eura mesačne, ak ide

1. zaopatrené neplnoleté dieťa,

2. o nezaopatrené dieťa.

46. Podľa § 73 ods. 2 zák. č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 25% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom. Po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu v zariadení bez poskytovania stravovania musí

prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 75% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom.

47. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 119 veta prvá SSP). Správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak a) to považuje za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci, b) rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j) alebo c) rozhoduje podľa § 192 (§ 120 SSP).

48. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

49. Úlohou súdu v danej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného Číslo spisu: KaBA 26353/2018 ČRZ: 139226/2018 zo dňa 05.10.2018, ktorým tento nepriznal žalobkyni nárok na poskytnutie právnej pomoci s odôvodnením, že nejde o taký právny stav žalobkyne, ktorý by mal byť posudzovaný s osobitným zreteľom, a že v právnej veci, s ktorou sa žalobkyňa na centrum obrátila, nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

50. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 SSP preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že žalobe je potrebné priznať úspech. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa ust. § 107 ods. 2 v spojení s ust. 137 ods. 4 SSP.

51. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Judikatúra ústavného súdu kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (PL. ÚS 1/04).

52. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

53. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

54. Právnym základom pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia bol zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktorý ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci.

55. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd nesporne preukázané, že žalobkyňa žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podala žalovanému dňa 06.09.2018. V mesiaci september 2018, kedy podala žalobkyňa svoju žiadosť dosahovala čistý príjem vo výške 441,20 eur. Žalobkyňa za posledných 6 kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, t. j. od marca 2018 do augusta 2018 dosahovala čistý mesačný príjem taktiež 441,20 eur. Do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len "žiadateľ"), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu

v súdnom konaní s protichodným postavením (§ 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.). Výška čistého mesačného príjmu žalobkyne v posudzovanom období nebola medzi účastníkmi sporná.

56. Na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú u posudzovanej fyzickej osoby jej príjem a príjem jej manžela, (§ 3 písm. a) zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, ďalej aj len zákon o životnom minime).

57. V zmysle zákona o životnom minime s účinnosťou od 01.07.2017 bola suma životného minima stanovená na sumu 199,48 eur, 1,4 násobok bol 279,28 eur, 1,6 násobok bol 319,17 eur. S účinnosťou od 1.7. 2018 bola suma životného minima stanovená na sumu 205,07 eur, 1,4 násobok bol 287,10 eur a 1,6 násobok bol 328,12 eur.

58. Zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v ustanovení § 7 ods. 1 až 3 stanovuje, čo sa považuje za príjem fyzickej osoby, a ktoré výdavky možno z príjmu odpočítať za účelom stanovenia príjmu fyzickej osoby. Po posúdení tohto príjmu žalovaný následne vyhodnotí a posúdi, či žiadateľ spĺňa podmienky materiálnej núdze alebo nie. V zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. j) citovaného zákona sa materiálnou núdzou rozumie stav fyzickej osoby, ktorej príjem nepresahuje 1,6 násobok sumy životného minima, t.j. 319,17 eur do 30.06.2018 a 328,12 eur od 01.07.2018, a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

59. Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala pri posudzovaní svojej majetkovej príjmovej situácie za účelom splnenia podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci zohľadniť aj ustanovenie § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách, teda úhradu za ubytovanie v Domove sociálnych služieb a zariadení pre seniorov Rača, ktoré jej poskytuje celoročnú pobytovú sociálnu službu bez poskytovania stravovania. Tak ako už bolo vyššie konštatované, zákon o poskytovaní právnej pomoci v ustanovení § 7 ods. 1 a 3 stanovuje, ktoré výdavky možno odpočítať z príjmu fyzickej osoby. Podľa názoru súdu žalobkyňou označený výdavok, t. j. úhrada za ubytovanie v Domove sociálnych služieb a zariadení pre seniorov Rača, nie je možné odpočítať z príjmu žalobkyne pri posudzovaní, či spĺňa stav materiálnej núdze.

60. Príjem žalobkyne v mesiaci podania jej žiadosti (september 2018) bol vo výške 441,20 eur a presahoval nielen 1,4 násobok sumy životného minima, ale aj 1,6-násobok sumy životného minima ustanoveného zákonom o životnom minime, t. j. sumu 328,12 eur (platnej od 01.07.2018), ktorá predstavuje hornú hranicu príjmu materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu o sumu 113,08 eur.

61. Keďže v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi sa pri stanovení príjmu na účely tohto zákona prihliada i na príjem za posledných 6 kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, žalovaný postupoval správne, keď zohľadnil i žalobkyňin príjem za posledných 6 kalendárnych mesiacov pred podaním jej žiadosti aby mohol vyhodnotiť, či sa žalobkyňa nachádzala v materiálnej núdzi tak, ako je uvedené v ustanovení § 4 ods. 1 písm. i) zákona o poskytovaní právnej pomoci, a teda či jej príjem za posledných 6 kalendárnych mesiacov pred podaním jej žiadosti presahoval 1,6 násobok aktuálne stanovenej sumy životného minima. Tento 1,6 násobok sumy životného minima predstavuje hornú hranicu príjmu fyzickej osoby, dôsledkom ktorej je stav materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu.

62. Z administratívnu spisu mal súd preukázané, že v období šiestich mesiacov pred podaním žiadosti (marec 2018 - august 2018) bol čistý priemerný príjem žalobkyne vo výške 441,20 eur mesačne a presahoval 1,6-násobok sumy životného minima, t. j. sumu 319,17 eur, ustanoveného zákonom o životnom minime s účinnosťou od 01.07.2017 o sumu 122,00 eur mesačne a tiež presahoval i 1,6-násobok sumy životného minima s účinnosťou od 01.07.2018, t.j. sumu 328,12 eur o sumu 113,08 eur mesačne.

63. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nespĺnila podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 327/2005 Z.z. a ani podmienky na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou v zmysle ustanovenia § 6a ods. 1 citovaného zákona, a preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 6b ods. 1 citovaného zákona, keďže žalobkyňin posudzovaný príjem presiahol aj 1,6-násobok sumy životného minima. Do úvahy ale pripadá aplikácia ust. § 6b ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že centrum môže poskytnúť právu

pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby aj v prípade, ak príjmy žiadateľky prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, avšak pri posúdení primeranosti okolností žiadanej právnej pomoci.

64. Je zrejmé, že žiadateľka prekročila 1,6-násobok sumy životného minima od 01.07.2018 o sumu 113,08 eur mesačne.

65. Z ust. § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách vyplýva, že žalobkyni ako prijímateľke sociálnej služby po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu musí zostať mesačne z jej príjmu najmenej 25% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom. Po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu v zariadení bez poskytovania stravovania musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 75% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom.

66. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobkyňa je prijímateľkou sociálnej služby v Domove sociálnych služieb a zariadení pre seniorov Rača na základe rozhodnutia o poskytovaní celoročnej starostlivosti č. DD-196/2008 zo dňa 10.06.2008 a za ubytovanie v tomto zariadení platí mesačne spolu 205,73 eur, čo vyplýva i z dokladov, ktoré predložila spolu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný o tejto skutočnosti mal vedomosť a aj napriek tomu vo svojom rozhodnutí sa toto skutočnosťou pri posúdení primeranosti okolností žiadanej právnej pomoci dôsledne nezaoberal.

67. V odôvodnení rozhodnutia len stroho konštatoval, že pod primeranými okolnosťami treba rozumieť taký právny stav, ktorý by mal byť posudzovaný s osobitným zreteľom a hodný osobitnej ochrany zákonom. Z ust. § 6b ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci vyplýva možnosť takúto právnu pomoc poskytnúť v tých prípadoch, kde je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. S týmto jeho právnym názorom sa súd v plnom rozsahu stotožnil.

68. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia žalovaný poukázal na čl. II ods. 5 Interného usmernenia centra 2015/2 podľa ktorého sa za primerané okolnosti podľa §6b ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci považujú také okolnosti alebo skutkový stav a sociálna situácia žiadateľky, ktorá nasvedčuje tomu, že by neposkytnutie právnej pomoci alebo neposkytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou malo vážne následky a/alebo spôsobilo vážnu ujmu na živote, zdraví alebo právach žiadateľky.

69. Z tohto odôvodnenia rozhodnutia však nemožno žiadnym spôsobom zistiť, ako žalovaný vyhodnotil okolnosti žiadanej právnej pomoci žalobkyne, ako vyhodnotil jej sociálnu situáciu a či táto jej sociálna situácia nasvedčuje tomu, že by neposkytnutie právnej pomoci alebo neposkytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou malo vážne následky a spôsobilo jej vážnu ujmu na živote, zdraví alebo na jej právach, keď po odpočítaní úhrady za ubytovanie v sociálnom zariadení vo výške 205,73 eur z jej mesačného čistého príjmu vo výške 441,20 eur jej zostane na zabezpečovanie životných potrieb suma 235,47 eur.

70. V danom prípade zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v ustanovení § 25 (na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní) odkazuje na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorý upravuje náležitosti rozhodnutia v ust. § 47. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, aké úvahy boli použité pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na ktorých základe sa rozhodovalo, a spôsob vyrovnania sa s návrhmi, vyjadreniami a pripomienkami účastníkov konania.

71. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný sa dôsledne neriadil pravidlami, podľa ktorých osoby dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nespĺňa zákonné atribúty definované v ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

72. Právna bezchybnosť rozhodnutia akéhokoľvek správneho orgánu, teda i žalovaného spočíva v tom, že je vydané v písomnej forme, príslušným orgánom, v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu vecí, obsahuje náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania i náležitosti ustanovené osobitnými právnymi predpismi. Správny

orgán môže vydávať iba také druhy správnych rozhodnutí a za takých podmienok, ktoré ustanovuje zákon. Keďže rozhodnutie predstavuje aplikáciu hmotnoprávnej normy, základnou podmienkou je súlad s predpismi hmotného práva, na základe ktorých je vydávané. Obdobne musí byť rozhodnutie aj v súlade s predpismi procesného práva, ktoré zabezpečujú uplatnenie zásady zákonnosti a vecnej správnosti v procese rozhodovania. Rozhodnutie správneho orgánu musí mať zákonom ustanovenú formu, ktorú predstavujú obsahové a formálne náležitosti.

73. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa žalovaný zaoberal len skutočnosťou, že žalobkyňa žiada o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o vypratanie bytovej jednotky, t. č. vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/143/2017 a v odôvodnení ďalej konštatuje a odvoláva sa na vyjadrenie Domova sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/143/2017, že žiadateľka do dňa podania návrhu na začatie konania na súde neuzavrela zmluvu o sociálnej službe, a preto je názoru, že žalobkyňa sociálnu službu prijíma neoprávnene a z tohto dôvodu podľa žalovaného nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Žalobkyňa však správnej žalobe správne konštatovala, že žalovaný nepostupoval správne pri hodnotení zrejmej bezúspešnosti sporu, keď svoje tvrdenie podporil len stanoviskom žalobcu vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/143/2017 a prejedlikoval výsledok súdneho konania na základe sporu právoplatne rozhodnutého rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/184/2013-343 zo dňa 13.04.2015 vo veci titulom rozdielnej, aj keď rovnakej kauzou (vydanie bezdôvodného obohatenia), medzi tým istým žalobcom a iným žalovaným, pričom citácia z odvolacieho rozhodnutia č.k. 5Co/494/2015-390 zo dňa 13.12.2016 je z časti enumerácie výrokov odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu, nejedná sa o právnu vetu odôvodnenia odvolacieho súdu. Žalobkyňa taktiež poukázala, že Okresný súd Bratislava III v identickej kauze rovnakého žalobcu a inej žalovanej, rozsudkom č.k. 15C/182/2013-157 zo dňa 10.06.2016 zamietol žalobu verejného poskytovateľa proti prijímateľovi sociálnej služby poskytovanej podľa § 35 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) bod. 4 zákon č. 448/2008 Z.z. na plnenie titulom bezdôvodného obohatenia. Toto rozhodnutie žalobca účelovo opomína.

74. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný sa dôsledne neriadil pravidlami, podľa ktorých osoby dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného tak podľa názoru súdu nespĺňa zákonné atribúty definované v ust. § 47 správneho poriadku.

75. V súvislosti s uvedeným správny súd dodáva, že odôvodnenie zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania, reaguje na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania. Medzi výrokom a odôvodnením musí byť logická zhoda. Odôvodnenie musí byť presvedčivé. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá ústavnému i zákonnému rámcu. Nevyžaduje sa síce, aby na každú zistenú skutočnosť alebo každý argument účastníka konania, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o skutočnosť alebo argument, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné, musí sa s nimi správny orgán v dôvodoch rozhodnutia vysporiadať.

76. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti znamenajúci porušenie Ústavou garantovaného základného práva. S uvedeným právom je v rozpore úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, extrémny nesúlad medzi právnymi závermi a skutkovými zisteniami, prípadne len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie a vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené, alebo situácia, kedy právne závery zo skutkových zistení v žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú. Absencia takéhoto odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Osobe dotknutej takýmto rozhodnutím je tým odňatá možnosť skutkovo, či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia.

77. Správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že činnosťou správneho súdu nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmavať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

78. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval žalobu za dôvodnú a rozhodnutie žalovaného pre nepreskúmateľnosť spôsobenú jeho nezrozumiteľnosťou a nedostatočným odôvodnením v súlade s ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

79. V ďalšom konaní žalovaný vec opätovne prejedná a rozhodne v súlade s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktorým je orgán verejnej správy v zmysle § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný.

80. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobkyni síce úspešnej v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

81. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.